

Protocol

Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

Brede school het Kleurrijk

September 2019

Deze meldcode is gebaseerd op de basis meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling, ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

Inleiding

Op 1 juli 2013 is de wet meldcode in werking getreden. In het kader van kwaliteitszorg, wordt de plicht opgelegd om een meldcode te hanteren voor huiselijk geweld en kindermishandeling, daaronder ook begrepen seksueel geweld, vrouwelijke genitale verminking (ook wel genoemd meisjesbesnijdenis) en eergeerelateerd geweld. De verplichting geldt voor organisaties en zelfstandige medewerkers in de gezondheidszorg, **onderwijs**, kinderopvang, maatschappelijke ondersteuning, jeugdzorg, justitie en politie.

Deze meldcode is gebaseerd op het basismodel meldcode: Stappenplan voor het handelen bij signaleren van huiselijk geweld en kindermishandeling van het ministerie van VWS en is het vervolg op het 'Protocol Vermoeden kindermishandeling' voor de basisschool van JSO expertisecentrum voor jeugd, samenleving en opvoeding. Als BS het Kleurrijk hebben we het basismodel toegespitst op onze specifieke schoolsituatie. Zo zal de meldcode nog effectiever zijn.

Binnen deze meldcode wordt gesproken over de aandachtfunctionaris. Een aandachtfunctionaris is verantwoordelijk voor het starten en volgen van de meldcode. Op BS het Kleurrijk spreken we van één aandachtfunctionaris (de IB-er).

De aandachtfunctionaris is het eerste aanspreekpunt voor de leerkracht en onderhoudt de contacten met de verschillende instanties.

Inhoudsopgave

	Pagina
Inleiding	2
Hoofdstuk 1 De meldcode: aandachtspunten voor het handelen bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling	4
Hoofdstuk 2 De meldcode: In het kort	5
2.1 5 Stappen	5
2.2 Meldcode App	5
Hoofdstuk 3 De meldcode: Stroomschema	6
Hoofdstuk 4 De meldcode: Toelichting en verantwoordelijkheden	7
4.1 De functies van de meldcode	7
4.2 Minimumeisen meldcode	7
4.3 Verantwoordelijkheden	7
4.4 Beroepsgeheim	9
4.5 Anonieme melding	10
Hoofdstuk 5 De meldcode: Stroomschema uitgebreid	10
Stap 1 In kaart brengen van signalen	11
Stap 2 Collegiale consultatie	11
Stap 3 Gesprek met de ouder	11
Stap 4 Wegen van aard en ernst	12
Stap 5 Beslissen: hulp organiseren of melden	12
Bijlagen	
Bijlage 1A Meldcode: Signalen van kindermishandeling 0 – 4 jaar	15
Bijlage 1B Meldcode: Signalen van kindermishandeling 4 – 12 jaar	18
Bijlage 1C Meldcode: Signalen van kindermishandeling 12 – 18 jaar	21
Bijlage 2 Aandachtspunten voor het contact met het kind	24
Bijlage 3 Meldcode: Verslaglegging	26
Bijlage 4 Meldcode: Verhelderingsvragen	28
Bijlage 5 Handleiding gesprek ouders	29
Bijlage 6 Handleiding gesprek ouders melding Veilig Thuis	32
Bijlage 7 De Verwijsindex	34
Bijlage 8 Sociale kaart van BS het Kleurrijk	35

De Meldcode: aandachtspunten voor het handelen bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling

We stellen als BS het Kleurrijk (als onderdeel van Stichting Sint Josephscholen) de meldcode vast vanuit de wetenschap:

- dat BS het Kleurrijk verantwoordelijk is voor een goede kwaliteit van onderwijs en het bieden van een veilige omgeving aan kinderen. Dat deze verantwoordelijkheid zeker ook aan de orde is in het geval van kinderen die (vermoedelijk) te maken hebben met huiselijk geweld of kindermishandeling;
- dat van de medewerkers die werkzaam zijn bij BS het Kleurrijk op basis van deze verantwoordelijkheid wordt verwacht dat zij in alle contacten met leerlingen en ouders/verzorgers attent zijn op signalen die kunnen duiden op huiselijk geweld of kindermishandeling en dat zij effectief reageren op deze signalen;
- dat onder *huiselijk geweld* wordt verstaan: (dreigen met) geweld, op enigerlei locatie, door iemand uit de huiselijke kring, waarbij onder geweld wordt verstaan: de fysieke, seksuele of psychische aantasting van de persoonlijke integriteit van het slachtoffer, daaronder ook begrepen ouderenmishandeling, eer gerelateerd geweld en vrouwelijke genitale verminking (meisjesbesnijdenis). Tot de huiselijke kring van het slachtoffer behoren: (ex)partners, gezinsleden, familieleden en huisgenoten;
- dat onder *kindermishandeling* wordt verstaan: iedere vorm van een voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend, of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel, daaronder ook begrepen eergerelateerd geweld en vrouwelijke genitale verminking;
- dat onder kind in deze code wordt verstaan: het kind aan wie de medewerker zijn professionele diensten verleent.
- dat onder medewerker in deze code wordt verstaan; alle teamleden van BS het Kleurrijk.

We nemen bij deze meldcode de volgende zaken in aanmerking:

- de Wet maatschappelijke ondersteuning;
- de Wet op de jeugdzorg;
- de Wet bescherming persoonsgegevens;
- de Wet op het primair onderwijs;

2. De Meldcode: in het kort

2.1 De meldcode kent 5 stappen

- Stap 1. In kaart brengen van de signalen
- Stap 2. Collegiale consultatie en eventueel raadplegen AMK
- Stap 3. Gesprek met de cliënt
- Stap 4. Wegen van het geweld of de kindermishandeling
- Stap 5. Beslissen: hulp organiseren of melden.

Consultatie

Bij iedere stap van de meldcode geldt dat er voor advies altijd contact op kan worden genomen met het Advies- en meldpunt Veilig Thuis.

2.2 Meldcode app

De werkgroep adviseert iedere ib-er en aandachtsfunctionaris om de gratis Meldcode app te downloaden. Er is een app voor iPhone, iPad en Android.

De gebruiker heeft de stappen van de meldcode altijd bij de hand. Per stap wordt beschreven welke acties een beroepskracht moet ondernemen.

Ook kan er direct contact opgenomen met het Advies- en meldpunt Veilig Thuis in uw regio.

Het doel, de werkwijze, het werken met en de stappen in de meldcode worden kort omschreven.

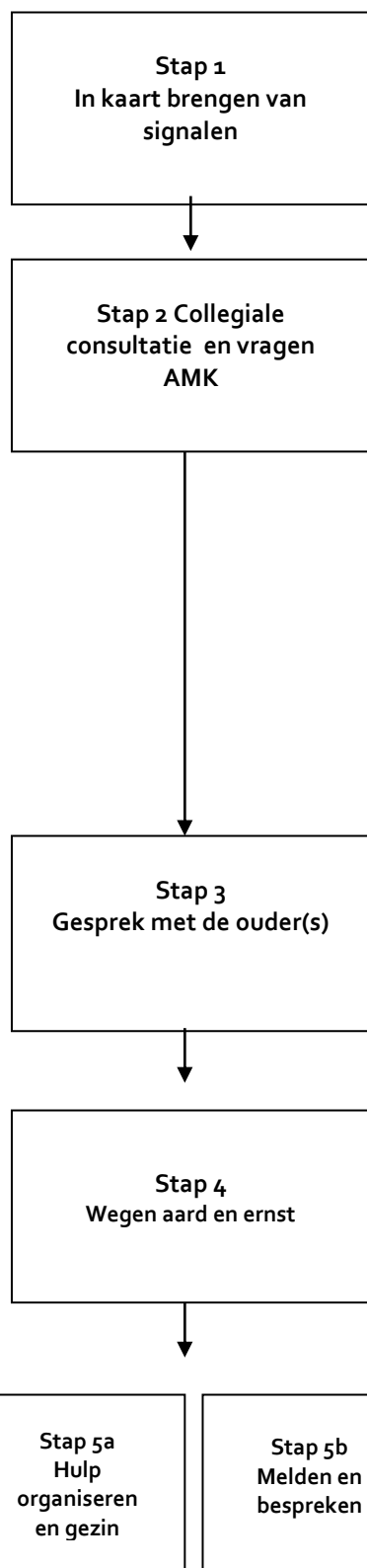
Telefoonnummers van het Nationaal Alarmnummer, Advies- en meldpunt Veilig Thuis kunnen direct gebeld worden.

N.B. Download de app en/of print het stroomschema op de volgende blz. uit.

3. Stroomschema

Route bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling

Stap 1: In kaart brengen van signalen

- De leerkracht signaleert en houdt ruggespraak met een collega en duopartner. Om te weten over welke signalen het kan gaan, wordt verwezen naar bijlage 1a, 1b en 1c. Om in gesprek te gaan met het kind is bijlage 2 toegevoegd: aandachtspunten voor contact met het kind.
- De leerkracht signaleert en bespreekt dit met de Intern begeleider
De leerkracht observeert en legt schriftelijk (in Parnassys) vast wat hij/zij ziet. Een format voor verslaglegging is toegevoegd als bijlage 3. Voor de verslaglegging gebruikt de leerkracht de lijst verhelderingsvragen (zie bijlage 4).
- De leerkracht deelt de zorg in een vroeg stadium met de ouders. (laagdrempelig).

Stap 2: Collegiale consultatie en raadplegen Advies- en Meldpunt Veilig Thuis (Kindermishandeling).

- De leerkracht overlegt de casus met de IB'er.
Samen overleggen zij welke stappen er genomen gaan worden. Te denken valt aan: Advies vragen aan Veilig Thuis, SMW, jeugdarts, sociaal verpleegkundige, externe vertrouwenspersoon of andere betrokkenen, bijv. leerplichtambtenaar. Bij een vermoeden van seksueel misbruik, eer gerelateerd geweld of genitale verminking schakelt de intern begeleider meteen het meldpunt bijzondere zorg in.
- Directeur wordt op de hoogte gebracht. IB'er en directeur overwegen registratie in de Verwijsindex Risicojongeren.
- Bij melding VIR (Verwijsindex) brengt de IB'er samen met de directeur de ouder op de hoogte.

Stap 3*: Gesprek met de ouder(s).

- Bespreken en delen van de zorg.
- De leerkracht is aanwezig bij dit gesprek.
- De Intern begeleider benoemt naar de ouders dat de meldcode wordt gestart.

Stap 4: Wegen aard en ernst.

- De Intern begeleider vraagt om een oordeel bij Veilig Thuis. Kindermishandeling (AMK) of meldpunt bijzondere zorg.

Stap 5a: Hulp organiseren en effecten volgen.

- IB'er en leerkracht bespreken de gekregen adviezen en het oordeel van Veilig Thuis met de ouder(s).
- Intern begeleider organiseert hulp door ouder en leerling door te verwijzen naar Bureau Jeugdzorg of school maatschappelijk werk.
- Intern begeleider en leerkracht monitoren of ouder en kind hulp krijgen.
- Intern begeleider en leerkracht volgen het kind.

Stap 5b: Bij weigering van hulp melding bij Veilig Thuis

- De voorgenomen melding bij Veilig Thuis wordt met de ouders besproken. Dit gesprek wordt gevoerd door twee mensen waaronder in ieder geval de directeur.
- Directeur meldt bij het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling.

*De stappen 3, 4 en 5 kunnen elkaar soms heel snel opvolgen.

4. De Meldcode: Toelichting en verantwoordelijkheden

4.1 Functies van de meldcode

De beoogde verplichting voor organisaties en zelfstandige beroepsbeoefenaren om een meldcode te hanteren, heeft tot doel beroepskrachten te ondersteunen in de omgang met signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling.

Een meldcode bevat een stappenplan. Dit stappenplan leidt de beroepskracht stap voor stap door het proces vanaf het moment dat hij signaleert tot aan het moment dat hij eventueel een beslissing neemt over het doen van een melding. De stappen maken de beroepskracht duidelijk wat er van hem wordt verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling en hoe hij, rekening houdend met zijn beroepsgeheim, op een verantwoorde wijze komt tot een besluit over het doen van een melding. Deze ondersteuning van beroepskrachten in de vorm van het stappenplan, levert, zo mag worden verwacht, een bijdrage aan een effectieve aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling.

De organisatie zal, als zij aan toezicht door de inspectie is onderworpen, door de inspectie kunnen worden aangesproken op het beschikken over een meldcode én op het scheppen van de randvoorwaarden waardoor de beroepskrachten die binnen een organisatie werkzaam zijn, de meldcode in een veilig werkklimaat kunnen toepassen. Individuele beroepskrachten binnen de organisatie kunnen worden aangesproken op de feitelijke toepassing van het stappenplan in de meldcode bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling.

Zo zal in een onderzoek naar aanleiding van een bepaalde casus op organisatieniveau worden bekeken of er een meldcode aanwezig is en of de organisatie zich voldoende heeft ingespannen om de meldcode te laten 'werken'. Het handelen van de betreffende beroepskrachten kan worden getoetst aan het stappenplan van de code.

4.2 Minimumeisen meldcode

1. Iedere meldcode moet tenminste bevatten:
 - a. Een stappenplan, met minimaal de 5 stappen van de Meldcode (t.b.v. uniformiteit)
 - b. Vaststellen wie welke verantwoordelijkheden heeft, en wie eindverantwoordelijk is voor al dan niet melden
 - c. Specifiek aandacht voor bijzondere vormen van geweld, die speciale kennis vaardigheden van personeel vereisen
 - d. Specifieke aandacht voor de Verwijsindex, indien aangesloten
 - e. Instructies voor het uitvoeren van een kindcheck (indien van toepassing)
(professionals die werken met volwassenen met psychische - of verslavingsproblemen of met problemen op het terrein van huiselijk geweld controleren of er minderjarige kinderen in het gezin zijn en dienen met zekerheid vast te stellen of deze kinderen veilig zijn)
 - f. Aandacht voor de wijze van omgaan met gegevens
2. Gronden voor anoniem melden bij Veilig Thuis.

4.3 Verantwoordelijkheden

Voor het signaleren en het zetten van de stappen zijn een goede implementatie van de code en een veilig werkklimaat noodzakelijk.

Om het voor medewerkers mogelijk te maken om in een veilig werkklimaat huiselijk geweld en kindermishandeling te signaleren en om de stappen van de meldcode te zetten, dragen we er zorg voor dat:

- we de meldcode opnemen in het zorgbeleid en/of veiligheidsbeleid van de organisatie;
- we een aandachtsfunctionaris huiselijk geweld en kindermishandeling aanstellen.
- we deskundigheidsbevordering opnemen in het scholingsplan;
- we regelmatig trainingen en andere vormen van deskundigheidsbevordering aanbieden aan medewerkers (minimaal eens in de 3 jaar), zodat medewerkers voldoende kennis en vaardigheden ontwikkelen en ook op peil houden voor het signaleren van huiselijk geweld en kindermishandeling en voor het zetten van de stappen van de code;
- we de meldcode aansluiten op de zorgstructuur van de organisatie;

- er voldoende deskundigen intern en extern beschikbaar zijn om de medewerkers te kunnen ondersteunen bij het signaleren en het zetten van de stappen van de meldcode;
- we de werking van de meldcode regelmatig (elk jaar in de standaard evaluatie aan het eind van het schooljaar) evalueren en zo nodig acties in gang zetten om de toepassing van de meldcode te optimaliseren;
- we binnen de organisatie en in de kring van ouders/ verzorgers bekendheid geven aan het doel en de inhoud van de meldcode. We doen dit door middel van het plaatsen van het protocol Meldcode op onze website;
- we afspraken maken over de wijze waarop BS het Kleurrijk de verantwoordelijkheid opschaalt indien de signalering en verwijzing voor een kind stagneert; de schoolleiding zal altijd de ouders informeren als het gaat om een melding bij Veilig Thuis of in de VIR.
- we eindverantwoordelijkheid dragen voor de uitvoering van de meldcode.

De schoolleiding en alle medewerkers van BS het Kleurrijk zijn *niet* verantwoordelijk voor:

- het vaststellen of er al dan niet sprake is van kindermishandeling of huiselijk geweld;
- het verlenen van professionele hulp aan ouders of leerlingen (begeleiding).

De volgende taken en verantwoordelijkheden zijn vastgesteld als het gaat om de verschillende deskundigen binnen de organisatie:

De Intern begeleider:

- is als aandachtsfunctionaris huiselijk geweld en kindermishandeling aangesteld;
- functioneert als vraagbaak binnen de organisatie voor algemene informatie over (de meldcode) kindermishandeling;
- herkent signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;
- zorgt ervoor dat leerkrachten signalen herkennen die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;
- heeft kennis van de stappen volgens de meldcode;
- zorgt ervoor dat de leerkrachten kennis hebben van de stappen volgens de meldcode;
- stelt taken vast van een ieder (Wie doet wat wanneer) en deze in de meldcode vastlegt;
- vult de sociale kaart in de meldcode in en houdt deze up-to-date;
- neemt deel aan het BSOT
- draagt zorg voor de aansluiting van de meldcode op de werkprocessen;
- draagt zorg voor de aansluiting van de meldcode op de zorgstructuur;
- legt samenwerkingsafspraken vast met ketenpartners in de meldcode (sociale kaart);
- coördineert de uitvoering van de meldcode bij een vermoeden van huiselijk geweld en/of kindermishandeling;
- waakt over de veiligheid van het kind bij het nemen van beslissingen;
- neemt zo nodig contact op met Veilig Thuis voor advies;
- evalueert de genomen stappen met het zorgteam;
- draagt er zorg voor dat de genomen stappen geëvalueerd worden met leerkracht en ouders;
- ziet toe op zorgvuldige omgang met de privacy van het betreffende gezin;
- ziet toe op dossiervorming en verslaglegging.

De medewerker (leerkracht, onderwijsondersteunend personeel, LGF begeleider, SMT lid):

- herkent signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;
- overlegt met de Intern begeleider bij zorg over een kind aan de hand van waargenomen signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;
- voert afspraken uit die zijn voortgekomen uit het overleg met de Intern begeleider of andere betrokkenen, zoals observeren of een gesprek met de ouder;
- bespreekt de resultaten van deze ondernomen stappen met de Intern begeleider of andere betrokkenen.

4.4 Beroepsgeheim

Algemene zwijgplicht

Iedere medewerker die in het onderwijs werkt heeft een beroepsgeheim.

Deze zwijgplicht, zoals het beroepsgeheim ook wel wordt genoemd, verplicht de medewerker om, kort gezegd, geen informatie over de leerling en/of diens ouder(s) aan derden te verstrekken, tenzij de cliënt hem daarvoor toestemming heeft gegeven.

Doel van het beroepsgeheim is de drempel voor de toegang tot onderwijs en/of hulpverlening zo laag mogelijk te maken en het kind/de ouder(s) het vertrouwen te geven dat hij/zij vrijuit kan spreken.

De hierboven beschreven algemene zwijgplicht voor hulpverleners en begeleiders is niet specifiek opgenomen in een bepaalde wet, maar wordt afgeleid uit de privacybepalingen uit het Europees Verdrag voor de Rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (artikel 8) en uit de Grondwet (artikel 10). Deze bepalingen worden nog eens ondersteund door artikel 272 Wetboek van Strafrecht dat een verbod bevat op het verbreken van geheimen die aan de beroepskracht zijn toevertrouwd.

Specifieke zwijgplicht

Een aantal beroepsgroepen kent een specifieke zwijgplicht die is geregeld in een 'eigen' wet.

Dit geldt bijvoorbeeld voor medisch hulpverleners, zoals artsen en verpleegkundigen.

Vertrouwensinspecteurs in het onderwijs kennen een eigen bepaling over de omgang met hun zwijgplicht in artikel 6 van de Wet op het onderwijstoezicht.

Paradox van de geheimhoudingsplicht

Er doet zich bij de omgang met de zwijgplicht een zekere paradox voor. De zwijgplicht is hét instrument bij uitstek om er voor te zorgen dat mensen naar de beroepskracht toe komen en ook bereid zijn om open over hun zorgen te spreken. Ze mogen er immers op vertrouwen dat hun verhaal niet zomaar elders terecht komt. Maar een te rigide omgang met het beroepsgeheim kan tot gevolg hebben dat een cliënt die dringend hulp nodig heeft juist niet geholpen wordt omdat de beroepskracht meent dat hij vanwege zijn beroepsgeheim niet in mag grijpen. Al met al is de omgang met het beroepsgeheim een vorm van evenwichtskunst: geheimhouding waar mogelijk, zorgvuldige doorbreking van het geheim waar nodig.

De meldcode geeft daarin een handreiking voor zover het gaat om signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling.

Vragen van toestemming

Bij het verstrekken van gegevens van een kind en/of ouder(s) aan een ander, dus ook bij het doen van een melding aan Veilig Thuis of aan het Steunpunt Huiselijk Geweld, geldt als hoofdregel dat de beroepskracht zich inspant om toestemming voor zijn melding te krijgen. Geeft de ouder(s) zijn toestemming, dan kan een melding worden gedaan. Weigert de ouder(s) ondanks de inspanning van de beroepskracht zijn toestemming, dan houdt het niet op maar maakt de beroepskracht een nieuwe afweging, zie stap 4.

NB: De Wet op de jeugdzorg en de Wet inzake de geneeskundige behandelingsovereenkomst geven een cliënt vanaf 12 jaar die nog Thuis woont, het recht om deelnemer te zijn aan een gesprek en dat hij/zij toestemming moet geven voor het verstrekken van gegevens. Bij een melding wordt derhalve toestemming gevraagd van de jongere én de ouders.

4.5 Anonieme melding

Het doen van een melding bij Veilig Thuis zonder dat de signalen zijn besproken met de ouder, is alleen mogelijk als:

- de veiligheid van het kind, de ouder, die van de leerkracht of een andere persoon in het geding is;
- als er goede redenen zijn om te veronderstellen dat de ouder door dit gesprek het contact met de functionaris en de school zal verbreken.

5. Het stroomschema uitgebreid.

Stap 1: In kaart brengen van signalen

Breng de signalen die een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling bevestigen in kaart en leg deze vast in Parnassys. Let erop dat je objectief beschrijft wat je gezien of gehoord hebt. Bij twijfel kan er gebruik gemaakt worden van bijlage 1a (0 – 4 jaar) , 1b (4 – 12 jaar) en 1c (12 – 18 jaar). In de signaleringslijst zijn door het NJI signalen samengebracht over kindermishandeling, gedrag ouders, signalen gezinssituatie en specifieke signalen voor seksueel misbruik. Bij het gebruik van deze informatie is voorzichtigheid geboden. Het opmerken van één of enkele signalen hoeft geen grond te zijn voor een vermoeden van kindermishandeling. Een andere oorzaak is ook mogelijk. Daarbij is de gepresenteerde signalenlijst niet volledig. Ook andere signalen kunnen wijzen op kindermishandeling. Gebruik hierbij in ieder geval de verhelderingvragen en het schema Balansmodel als toegevoegde waarde. Trek zelf geen conclusies. Breng ook beschermende factoren in kaart en leg deze vast in Parnassys. Bij beschermde factoren kan je denken aan een breed sociaal vangnet, goed contact met de ouders enz.

Leg ook de gesprekken met betrokkenen over de signalen vast, evenals de stappen die worden gezet en de besluiten die worden genomen.

Bij vroegsignalering worden signalen gezien die duiden op een zorgelijke of mogelijk bedreigde ontwikkeling. Zelden zullen deze signalen direct duidelijkheid geven over de oorzaak zoals huiselijk geweld of kindermishandeling. Het is daarom verstandig uit te gaan van de signalen die je als leerkracht of andere betrokkene bij het kind of in de interactie tussen ouder en leerling waarneemt. In deze fase observeer je het kind in de klas waardoor je de signalen in kaart kunt brengen.

In een zo vroeg mogelijk stadium bespreek je als leerkracht je zorg / de signalen met ouders. Ga in gesprek met de ouder tijdens de haal- en brengmomenten en nodig ze na schooltijd informeel uit om even mee naar binnen te komen. Tijdens het uitwisselen van de activiteiten van de dag, en andere zaken met betrekking tot het kind, krijg je een beeld waardoor je ook met informatie van de ouder de situatie in kaart kunt brengen.

Daarnaast observeer je de ouder en het kind tijdens overige contactmomenten. Je verzamelt alle signalen waardoor je duidelijker krijgt of er zorgen zijn en welke zorgen dit zijn. Alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen leg je schriftelijk vast in Parnassys. Hierdoor kun je later bij de inspectie van het onderwijs verantwoording afleggen indien dit wordt gevraagd.

Leg in Parnassys de volgende gegevens vast:

- Vermeld altijd datum, plaats, situatie van (ook de informele) gesprekken.
- Feitelijke waarnemingen welke tot zorgen geleid hebben (zien, horen, ruiken)
- Signalen die een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling bevestigen of ontkrachten.
- Contacten over deze signalen.
- Stappen die worden gezet.
- Besluiten die worden genomen.
- Vervolgaantekeningen over het verloop.

Beschrijf je signalen zo feitelijk mogelijk:

- Worden ook hypothesen en veronderstellingen vastgelegd, vermeld dan uitdrukkelijk dat het gaat om een hypothese of veronderstelling. Maak een vervolgaantekening als een hypothese of veronderstelling later wordt bevestigd of ontkracht.
- Vermeld de bron als er informatie van derden wordt vastgelegd.
- Leg diagnoses alleen vast als ze zijn gesteld door een medewerker die hierin geschoold is (bijvoorbeeld een orthopedagoog).

Bespreek al je bevindingen met je Intern begeleider.

Betreffen de signalen huiselijk geweld of kindermishandeling gepleegd door een medewerker, meld de signalen dan bij de directeur, conform de *Wet Preventie en bestrijding van seksueel geweld en seksuele intimidatie in het onderwijs, artikel 4 Verplichting tot overleg en aangifte inzake zedenmisdrijven (meld- en aangifteplicht)*. In dat geval is dit stappenplan niet van toepassing.

Stap 2: Collegiale consultatie en raadplegen Veilig Thuis

De leerkracht bespreekt de signalen met de Intern begeleider. Samen overleggen zij welke stappen er genomen gaan worden. Te denken valt aan: Advies vragen aan Veilig Thuis, SMW, jeugdarts, sociaal verpleegkundige, externe vertrouwenspersoon of andere betrokkenen, bijv. leerplichtambtenaar. Bij een vermoeden van seksueel misbruik, eer gerelateerd geweld of genitale verminking schakelt de Intern begeleider meteen het meldpunt bijzondere zorg in.

Directeur wordt op de hoogte gebracht. Intern begeleider en schoolleiding overwegen registratie in de Verwijsindex Risicjongeren.

Bij melding VIR (Verwijsindex) brengt met de Intern begeleider samen met de schoolleiding de ouder op de hoogte.

Om het kind 'open' (niet anoniem) te bespreken in het Brede School Ondersteuningsteam (BSOT) en met andere externe deskundigen is schriftelijke toestemming van de ouder vereist.

Noodsituaties

Bij signalen die wijzen op acuut en zodanig ernstig geweld dat het kind of een gezinslid daartegen onmiddellijk moet worden beschermd, vragen we meteen advies aan Veilig Thuis. Komt men daar, op basis van de signalen, tot het oordeel dat onmiddellijke actie is geboden, dan kunnen we zo nodig in hetzelfde gesprek een melding doen zodat op korte termijn de noodzakelijke acties in gang kunnen worden gezet.

In noodsituaties zoeken we overigens ook contact met de crisisdienst van het Bureau Jeugdzorg en/of vragen we de politie om hulp te bieden.

Stap 3: Gesprek met de ouder

De leerkracht gaat in gesprek met de ouders. De Intern begeleider is bij het gesprek aanwezig.

Doel van dit gesprek: delen van de zorg. Een handleiding voor het voeren van een dergelijk gesprek is toegevoegd als bijlage 5.

Handleiding voor het voeren van een dergelijk gesprek:

1. De leerkracht legt de ouder het doel uit van het gesprek.
2. De leerkracht beschrijft de feiten die hij/ zij heeft vastgesteld en de waarnemingen die zijn gedaan.
3. De leerkracht nodigt de ouder uit om een reactie hierop te geven.
4. Kom pas na deze reactie zo nodig en zo mogelijk met een interpretatie van hetgeen je hebt gezien, gehoord en waargenomen. In geval van een vermoeden van (voorgenomen) vrouwelijke genitale verminking (meisjesbesnijdenis) of eer gerelateerd geweld neemt de Intern begeleider met spoed contact op met Veilig Thuis.
5. De Intern begeleider geeft aan dat de meldcode is gestart en legt uit wat dit inhoudt.
6. De leerkracht legt het gesprek vast en laat het ondertekenen door alle betrokkenen.

In de meeste gevallen is het onduidelijk wat de oorzaken zijn van de signalen. Door ouders te informeren en uit te wisselen over de ontwikkeling van het kind, kunnen zorgen verduidelijkt, ontkracht of bekrachtigd worden. Nodig de ouder expliciet uit tot het geven van zijn/haar mening en vraag door over leerling gerelateerde onderwerpen in de Thuisituatie. Herkent de ouder de situatie? Hoe gedraagt het kind zich Thuis? Hoe reageert de ouder daarop? Hoe gaat het opvoeden Thuis? Hoe reageert het kind hierop? Hoe is de ontwikkeling van het kind tot nu toe verlopen? Wat vindt de ouder daarvan? Hoe ervaart de ouder de opvoeding en zijn rol als ouder?

Breng de ouder na overleg met anderen op de hoogte. Informeer en wissel tijdens deze contacten continue uit over de ontwikkeling van het kind en de zorgen die je hebt.

Indien de ouder de zorgen herkent kan een begin worden gemaakt met het onderzoeken van kansen en oplossingen. Daarnaast kunnen afspraken gemaakt worden voor in de klas en Thuis. Hulpinstanties worden ingeschakeld in samenwerking met het Sociaal wijkteam. Indien de ouder de zorgen niet herkent blijft de zorg bestaan. In beide gevallen gaan we door naar stap 4 van de meldcode.

Indien tijdens het gesprek met de ouder duidelijk blijkt dat er geen sprake is van kindermishandeling wordt dit traject afgesloten. Het kind en de ouder worden binnen de interne en externe zorgstructuur van de school verder begeleid.

Stap 4: Leerkracht en Intern begeleider wegen de aard en de ernst van het huiselijk geweld of de kindermishandeling

Het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling wegen we in stap 4. We wegen de aard en de ernst van het huiselijk geweld of de kindermishandeling.

We wegen op basis van de signalen, het ingewonnen advies en op basis van het gesprek met de ouder. De Intern begeleider neemt altijd contact op met Veilig Thuis of de jeugdgezondheidszorg bij het maken van deze weging.

Stap 5: Leerkracht en Intern begeleider hebben de aard en de ernst van het huiselijk geweld of de kindermishandeling gewogen. Op basis hiervan beslissen zij:

5A: hulp organiseren en effecten volgen

5B: bij weigering van hulp melden bij Veilig Thuis

Stap 5a: We organiseren hulp en volgen het gezin.

Als leerkracht en Intern begeleider menen, op basis van de afweging in stap 4, dat we het kind en het gezin redelijkerwijs voldoende tegen het risico op huiselijk geweld of op kindermishandeling kunnen beschermen dan:

- Bespreken leerkracht en Intern begeleider de gekregen adviezen en het oordeel van Veilig Thuis met de ouder(s)/ verzorger(s).
- Organiseren leerkracht en Intern begeleider de noodzakelijke hulp;
- Volgen leerkracht en Intern begeleider de effecten van deze hulp; en
- Doet de schoolleiding in overleg met leerkracht en Intern begeleider alsnog een melding als er signalen zijn dat het huiselijk geweld of de kindermishandeling niet stopt, of opnieuw begint.

We verwijzen de ouder/ verzorger door en vragen daarna of de ouder/ verzorger is aangekomen bij de hulp. We vragen de ouders toestemming om als school contact te leggen met de betrokken hulpverleners. Zo kunnen we ook via de hulpverlening informatie krijgen die ons helpt om het kind beter te begeleiden.

We maken afspraken over begeleidings- en zorgbehoeften van het kind op school. Wij voeren deze uit op school. De ouders voeren deze thuis uit.

Stap 5b: Melden en bespreken met de ouder(s)

Als we het kind niet voldoende tegen het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling kunnen beschermen, of als we eraan twijfelen of we hiertegen voldoende bescherming kunnen bieden dan:

- Meldt de directeur het vermoeden bij Veilig Thuis;
- Sluiten we bij onze melding zoveel mogelijk aan bij feiten en gebeurtenissen en geven we het duidelijk aan indien de informatie die we melden (ook) van anderen afkomstig is;

- Overleggen we bij onze melding met Veilig Thuis wat we na de melding, binnen de grenzen van onze gebruikelijke werkzaamheden, zelf nog kunnen doen om onze leerling en zijn gezinsleden tegen het risico op huiselijk geweld of op mishandeling te beschermen.

De voorgenomen melding bij Veilig Thuis wordt met de ouders besproken. Dit gesprek wordt gevoerd door twee mensen waaronder in ieder geval de directeur. De directeur meldt bij Veilig Thuis. We leggen uit waarom we van plan zijn een melding te gaan doen en wat het doel daarvan is.

Handleiding voor dit gesprek:

1. Vraag het kind en/of ouder uitdrukkelijk om een reactie.
2. In geval van bezwaren van het kind en/of ouder, overleg op welke wijze u tegemoet kunt komen aan deze bezwaren en leg dit in het document vast.
3. Is dat niet mogelijk, weeg de bezwaren dan af tegen de noodzaak om uw leerling of zijn gezinslid te beschermen tegen het geweld of de kindermishandeling. Betrek in uw afweging de aard en de ernst van het geweld en de noodzaak om het kind of zijn gezinslid door het doen van een melding daartegen te beschermen.
4. Doe een melding indien naar uw oordeel de bescherming van het kind of zijn gezinslid de doorslag moet geven.

! Het doen van een melding bij Veilig Thuis zonder dat de signalen zijn besproken met de ouder, is alleen mogelijk als:

- de veiligheid van de ouder, die van u zelf, of die van een ander in het geding is; of
- als u goede redenen hebt om te veronderstellen dat de ouder door dit gesprek het contact met u zal verbreken en de school zal verlaten.

Bij het vragen van advies aan Veilig Thuis geldt dit niet, advies vragen mag altijd anoniem.

Indien na enige periode onvoldoende verbetering zichtbaar is, is het van belang opnieuw contact op te nemen met Veilig Thuis en eventueel opnieuw een melding te doen. Veilig Thuis adviseert, indien nodig, meerdere keren contact op te nemen indien u onvoldoende verbetering of verslechtering ziet.

BIJLAGEN

Signalen van kindermishandeling: kinderen van 0 - 4 jaar

Nederlands Jeugdinstituut

Maart 2011

i www.nji.nl

Deze lijst geeft een overzicht van signalen van kindermishandeling bij kinderen in de leeftijd van 0 - 4 jaar. De signalenlijst is een hulpmiddel om een vermoeden van kindermishandeling te onderbouwen, niet om kindermishandeling te 'bewijzen'. Vrijwel alle genoemde signalen kunnen namelijk een andere oorzaak hebben. Hoe meer van de genoemde signalen het kind uitzendt, hoe groter de kans dat er sprake is van kindermishandeling. Maar er zijn ook kinderen waaraan niet of nauwelijks valt op te merken dat ze worden mishandeld.

De signalen

Lichamelijk welzijn

- blauwe plekken, brandwonden, botbreuken, snij-, krab- en bijtwonden
- groeiachterstand
- voedingsproblemen
- ernstige luieruitslag
- slecht onderhouden gebit
- kind stinkt, heeft regelmatig smerige kleren aan
- oververmoeid
- vaak ziek
- ziektes herstellen slecht
- kind is hongerig
- achterblijvende motoriek
- niet zindelijk op leeftijd dat het hoort

Gedrag van het kind

- weinig spontaan
- passief, lusteloos, weinig interesse in spel
- apathisch, toont geen gevoelens of pijn
- in zichzelf gekeerd, leeft in fantasiewereld
- labiel
- erg nerveus
- hyperactief
- negatief zelfbeeld, weinig zelfvertrouwen, faalangst
- negatief lichaamsbeeld
- agressief, vernielzucht

tegenover andere kinderen

- agressief
- speelt weinig met andere kinderen
- wantrouwend
- niet geliefd bij andere kinderen

tegenover ouders

- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- gedraagt zich in bijzijn van ouders anders dan zonder ouders

tegenover andere volwassenen

- angst om uit te kleden
- angst voor lichamelijk onderzoek
- verstijft bij lichamelijk contact
- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- agressief
- overdreven aanhankelijk
- wantrouwend
- vermijdt oogcontact

overig

- plotselinge gedragsverandering
- gedraagt zich niet naar zijn leeftijd
- taal- en spraakstoornissen

Gedrag van de ouder

- onverschillig over het welzijn van het kind
- laat zich regelmatig negatief uit over het kind
- troost het kind niet
- geeft aan het niet meer aan te kunnen
- is verslaafd
- is ernstig (psychisch) ziek
- kleedt het kind te warm of te koud aan
- zegt regelmatig afspraken af
- vergeet preventieve inentingen
- houdt het kind vaak Thuis van school
- heeft irreële verwachtingen van het kind
- zet het kind onder druk om te presteren

Gezinssituatie

- samengaan van stressvolle omstandigheden, zoals slechte huisvesting, financiële problemen en relatieproblemen
- sociaal isolement
- alleenstaande ouder
- partnermishandeling
- gezin verhuist regelmatig
- slechte algehele hygiëne

Signalen specifiek voor seksueel misbruik

Lichamelijk welzijn

- verwondingen aan geslachtsorganen
- vaginale infecties en afscheiding
- jeuk bij vagina of anus
- pijn in bovenbenen
- pijn bij lopen of zitten
- problemen bij plassen
- urineweginfecties

- seksueel overdraagbare aandoeningen

Gedrag van het kind

- drukt benen tegen elkaar bij lopen of oppakken
- afkeer van lichamelijk contact
- maakt afwezige indruk bij lichamelijk onderzoek
- extreem seksueel gekleurd gedrag en taalgebruik

Deze signalenlijst is overgenomen uit de publicatie van het Nederlands Jeugdinstituut: Wolzak, A. (2009, 6e druk). Kindermishandeling : signaleren en handelen. Te bestellen via www.nji.nl/publicaties.

Signalen van kindermishandeling: kinderen van 0 - 4 jaar

Nederlands Jeugdinstituut

Maart 2011

i www.nji.nl

Deze lijst geeft een overzicht van signalen van kindermishandeling bij kinderen in de leeftijd van 4 -12 jaar. De signalenlijst is een hulpmiddel om een vermoeden van kindermishandeling te onderbouwen, niet om kindermishandeling te 'bewijzen'. Vrijwel alle genoemde signalen kunnen namelijk een andere oorzaak hebben. Hoe meer van de genoemde signalen het kind uitzendt, hoe groter de kans dat er sprake is van kindermishandeling. Maar er zijn ook kinderen waaraan niet of nauwelijks valt op te merken dat ze worden mishandeld.

De signalen

Lichamelijk welzijn

- blauwe plekken, brandwonden, botbreuken, snij-, krab- en bijtwonden
- groeiachterstand
- te dik
- slecht onderhouden gebit
- regelmatig buikpijn, hoofdpijn of flauwvallen
- kind stinkt, heeft regelmatig smerige kleren aan
- oververmoeid
- vaak ziek
- ziektes herstellen slecht
- kind is hongerig
- eetstoornissen
- achterblijvende motoriek
- niet zindelijk op leeftijd dat het hoort

Gedrag van het kind

- timide, depressief
- weinig spontaan
- passief, lusteloos, weinig interesse in spel
- apathisch, toont geen gevoelens of pijn
- in zichzelf gekeerd, leeft in fantasiewereld
- labiel
- erg nerveus
- hyperactief
- negatief zelfbeeld, weinig zelfvertrouwen, faalangst
- negatief lichaamsbeeld
- agressief, vernielzucht
- overmatige masturbatie

tegenover andere kinderen

- agressief
- speelt weinig met andere kinderen

- vluchtige vriendschappen (12-18)
- wantrouwend
- niet geliefd bij andere kinderen

tegenover ouders

- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- gedraagt zich in bijzijn van ouders anders dan zonder ouders

tegenover andere volwassenen

- angst om zich uit te kleden
- angst voor lichamelijk onderzoek
- verstijft bij lichamelijk contact
- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- agressief
- overdreven aanhankelijk
- wantrouwend
- vermijdt oogcontact

overig

- plotselinge gedragsverandering
- gedraagt zich niet naar zijn leeftijd
- slechte leerprestaties
- rondhangen na school
- taal- en spraakstoornissen

Gedrag van de ouder

- onverschillig over het welzijn van het kind
- laat zich regelmatig negatief uit over het kind
- troost het kind niet
- geeft aan het niet meer aan te kunnen
- is verslaafd
- is ernstig (psychisch) ziek
- kleedt het kind te warm of te koud aan
- zegt regelmatig afspraken af
- houdt het kind vaak Thuis van school
- heeft irreële verwachtingen van het kind
- zet het kind onder druk om te presteren

Gezinssituatie

- samengaan van stressvolle omstandigheden, zoals slechte huisvesting, financiële problemen en relatieproblemen
- sociaal isolement
- alleenstaande ouder
- partnermishandeling
- gezin verhuist regelmatig
- slechte algehele hygiëne

Signalen specifiek voor seksueel misbruik

Lichamelijk welzijn

- verwondingen aan geslachtsorganen
- vaginale infecties en afscheiding

- jeuk bij vagina of anus
- pijn in bovenbenen
- pijn bij lopen of zitten
- problemen bij plassen
- urineweginfecties
- seksueel overdraagbare aandoeningen

Gedrag van het kind

- drukt benen tegen elkaar bij lopen
- afkeer van lichamelijk contact
- maakt afwezige indruk bij lichamelijk onderzoek
- extreem seksueel gekleurd gedrag en taalgebruik
- zoekt seksuele toenadering tot volwassenen.

Deze signalenlijst is overgenomen uit de publicatie van het Nederlands Jeugdinstituut: Wolzak, A. (2009, 6e druk). *Kindermishandeling : signaleren en handelen*. Te bestellen via www.nji.nl/publicatie .

Signalen van kindermishandeling: kinderen van 0 - 4 jaar

Nederlands Jeugdinstituut

Maart 2011

i www.nji.nl

Deze lijst geeft een overzicht van signalen van kindermishandeling bij kinderen in de leeftijd van 12 -18 jaar. De signalenlijst is een hulpmiddel om een vermoeden van kindermishandeling te onderbouwen, niet om kindermishandeling te 'bewijzen'. Vrijwel alle genoemde signalen kunnen namelijk een andere oorzaak hebben. Hoe meer van de genoemde signalen het kind uitzendt, hoe groter de kans dat er sprake is van kindermishandeling. Maar er zijn ook kinderen waaraan niet of nauwelijks valt op te merken dat ze worden mishandeld.

De signalen

Lichamelijk welzijn

- blauwe plekken, brandwonden, botbreuken, snij-, krab- en bijtwonden
- te dik
- slecht onderhouden gebit
- regelmatig buikpijn, hoofdpijn of flauwvallen
- kind stinkt, heeft regelmatig smerige kleren aan
- oververmoeid
- vaak ziek
- ziektes herstellen slecht
- kind is hongerig
- eetstoornissen
- achterblijvende motoriek

Gedrag van het kind

- timide, depressief
- weinig spontaan
- passief, lusteloos, weinig interesse in spel
- apathisch, toont geen gevoelens of pijn
- in zichzelf gekeerd, leeft in fantasiewereld
- labiel
- erg nerveus
- hyperactief
- negatief zelfbeeld, weinig zelfvertrouwen, faalangst
- negatief lichaamsbeeld
- agressief, vernielzucht
- overmatige masturbatie

tegenover andere kinderen

- agressief
- speelt weinig met andere kinderen
- vluchtige vriendschappen

- wantrouwend
- niet geliefd bij andere kinderen

tegenover ouders

- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- gedraagt zich in bijzijn van ouders anders dan zonder ouders
- agressief

tegenover andere volwassenen

- angst om zich uit te kleden
- angst voor lichamelijk onderzoek
- verstijft bij lichamelijk contact
- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- agressief
- overdreven aanhankelijk
- wantrouwend
- vermijdt oogcontact

overig

- plotselinge gedragsverandering
- gedraagt zich niet naar zijn leeftijd
- slechte leerprestaties
- rondhangen na school
- taal- en spraakstoornissen
- alcohol- of drugsmisbruik
- weglopen
- crimineel gedrag

Gedrag van de ouder

- onverschillig over het welzijn van het kind
- laat zich regelmatig negatief uit over het kind
- troost het kind niet
- geeft aan het niet meer aan te kunnen
- is verslaafd
- is ernstig (psychisch) ziek
- kleedt het kind te warm of te koud aan
- zegt regelmatig afspraken af
- houdt het kind vaak Thuis van school
- heeft irreële verwachtingen van het kind
- zet het kind onder druk om te presteren

Gezinssituatie

- samengaan van stressvolle omstandigheden, zoals slechte huisvesting, financiële problemen en relatieproblemen
- sociaal isolement
- alleenstaande ouder
- partnermishandeling
- gezin verhuist regelmatig
- slechte algehele hygiëne

Signalen specifiek voor seksueel misbruik

Lichamelijk welzijn

- verwondingen aan geslachtsorganen
- vaginale infecties en afscheiding
- jeuk bij vagina of anus
- pijn in bovenbenen
- pijn bij lopen of zitten
- problemen bij plassen
- urineweginfecties
- seksueel overdraagbare aandoeningen
- (angst voor) zwangerschap

Gedrag van het kind

- drukt benen tegen elkaar bij lopen
- afkeer van lichamelijk contact
- maakt afwezige indruk bij lichamelijk onderzoek
- extreem seksueel gekleurd gedrag en taalgebruik
- veel wisselende seksuele contacten met leeftijdgenoten
- zoekt seksuele toenadering tot volwassenen
- prostitutie

Deze signalenlijst is overgenomen uit de publicatie van het Nederlands Jeugdinstituut: Wolzak, A. (2009, 6e druk). *Kindermishandeling : signaleren en handelen*. Te bestellen via www.nji.nl/publicatie .

Bijlage 2. Aandachtspunten voor het contact met het kind ¹

Beroepskrachten die met kinderen werken behoren voor het kind een veilige omgeving te creëren.

Voor kinderen die mishandeling hebben meegemaakt is een veilige, gestructureerde omgeving zeer waardevol. Kinderen zullen in een vertrouwde omgeving eerder signalen afgeven.

Bij jonge kinderen en kinderen met een (verstandelijke) handicap, die zich verbaal nog moeilijk kunnen uiten, zijn vooral lichamelijke en gedragssignalen belangrijk.

Vanaf de peuterleeftijd gaan kinderen zinnen maken en kunnen ze zich mogelijk verbaal uitdrukken over hun situatie.

Leeftijd, gesprek en signalen

Een gesprek met het kind kan mogelijk extra informatie bieden over de situatie waarin het kind zich bevindt. Vanaf ongeveer 2 jaar is het mogelijk een gesprek(je) te voeren met het jonge kind. Dan kan het voorkomen dat kinderen een uitspraak doen waar je zorg over hebt, bijvoorbeeld “mama is stout, mama slaat”. Het is mogelijk dat een peuter dit spontaan zegt. De kans is echter groter dat een peuter tijdens spel signalen afgeeft. Dit kan zowel hoofdzakelijk non-verbaal zijn, bijvoorbeeld herhalend agressief of seksueel spel, als verbaal, zoals een meisje van 3 jaar dat boos op haar pop toeloopt en roept: “Stom kreng, naar je kamer, rot op!” of een kind dat niet bij de leeftijd passende seksueel getinte opmerkingen maakt.

Kinderen in de basisschoolleeftijd en jongeren kunnen ook signalen uitzenden. Dit kunnen lichamelijke, gedrags- en verbale signalen zijn. De verbale signalen hoeven geen directe uitspraken te zijn waarin het kind vertelt dat het mishandeld wordt. Het kunnen ook indirecte verwijzingen zijn die kunnen duiden op een vermoedelijke situatie van kindermishandeling, bijvoorbeeld een kind dat zegt: “ik doe nooit iets goed”.

Belangstellende vragen

Vanaf het moment dat een kind een gesprek kan voeren, kun je in het gewone contact met het kind belangstellende vragen stellen die je mogelijk extra informatie verschaffen. Denk aan vragen als: Hoe gaat het met? Wat heb je gisteren gedaan? Wat is er gebeurd? Wat heb je getekend? Waar heb je pijn? Ook kan je meegaan in het spel van het kind en vragen welk speelgoed wat voorstelt en wat er gebeurt. Beperk je tot de vragen die passen binnen jouw beroepsverantwoordelijkheid. In het contact met het kind is het geenszins de bedoeling dat je het kind belast met jouw zorg.

Je hebt hoofdzakelijk een observerende, steunende taak.

Wees bij (een vermoeden) van seksueel misbruik, ernstige mishandeling of ernstige verwaarlozing terughoudend in het gesprek met het kind in verband met mogelijke toekomstige bewijslast. Sommige vragen mogen wel/niet gesteld worden. Je kunt hierover altijd advies vragen bij Veilig Thuis of de Zedenpolitie.

Naast het contact met het kind is het zeer belangrijk om met een open houding het contact met ouders aan te gaan.

Algemene tips voor het gesprek kinderen en jongeren

- Bepaal van tevoren het doel van het gesprek
- Voer het gesprek met een open houding
- Sluit aan bij waar het kind/de jongere op dat moment mee bezig is, bijvoorbeeld spel, een tekening, interessegebied, tentamenweek
- Steun het kind/de jongere en stel het op zijn gemak
- Raak het kind niet onnodig aan
- Langdurig oogcontact kan bedreigend zijn
- Dring niet aan om het alleen over jouw zorgen te hebben
- Houd het tempo van het kind/de jongere aan, niet alles hoeft in één gesprek
- Laat het kind/de jongere niet merken dat je van het verhaal schrikt
- Val de ouders (of andere belangrijke personen voor het kind/de jongere) niet af, in verband met loyaliteitsgevoelens
- Let tijdens het gesprek goed op de non-verbale signalen van het kind/de jongere
- Gebruik de woorden van het kind of de jongere in jouw vragen of samenvatting
- Vertel het kind/ de jongere dat het niet de enige is die zo iets meemaakt

¹ Uit: Noord Hollands protocol Kindermishandeling
Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

- Stel geen waarom-vragen

Extra tips voor gesprek met kinderen tot 12 jaar: • Ga op dezelfde ooghoogte zitten als het kind en kies een rustig moment uit. • Gebruik korte zinnen. • Vraag belangstellend en betrokken, maar vul het verhaal niet in voor het kind. • Begin met open vragen (Wat is er gebeurd? Wanneer is het gebeurd? Waar heb je pijn? Wie heeft dat gedaan?) en wissel deze af met gesloten vragen (Ben je gevallen? Heb je pijn? Ging je huilen? Vond je dat leuk of niet leuk?). • Vraag niet verder, wanneer het kind niets wil of kan vertellen. • Geef aan dat je niet geheim kan houden wat het kind vertelt. Leg uit dat je met anderen gaat kijken hoe je het kind het beste kan helpen. Leg het kind uit dat je het op de hoogte houdt van elke stap die jij neemt. Het kind moet nooit zelf de verantwoordelijkheid krijgen in de keuze van de te nemen stappen. • Informeer zonodig het kind wat je gaat doen. • Vertel het kind dat het heel knap is dat hij/zij het allemaal zo goed kan vertellen. • Stop het gesprek wanneer de aandacht bij het kind weg is • Help op weg met een nieuwe activiteit	Extra tips voor gesprek met jongeren • Zorg voor een rustige plaats en voldoende tijd. • Benoem concreet wat je bij de jongere waarneemt/heb waargenomen en vraag daarover te vertellen; Bijvoorbeeld: “Ik merk de laatste tijd dat je niet met je gedachten bij de les bent, bijvoorbeeld vertel eens, hoe komt dat?” • Geef aan dat je niet geheim kan houden wat de jongere vertelt, wanneer dit niet veilig is voor de jongere zelf of voor anderen. Leg uit dat als dit het geval is, je dit direct benoemt en dat je de jongere zo veel mogelijk betreft bij de te nemen vervolgstappen. • Informeer zo mogelijk de jongere over het vervolg en de stappen die je neemt. • Luister naar de reactie van de jongere. • Vraag de jongere wat hij/zij zelf wil. • Zorg dat de jongere (in grote lijnen) weet wat er gaat gebeuren en hoe de jongere en anderen (bijv. ouders) daarin betrokken worden. • Spreek waardering uit dat de jongere over zijn situatie heeft verteld en benoem dat je je kunt voorstellen dat dat niet makkelijk is. • Sluit het gesprek af met een luchtig onderwerp, bijvoorbeeld interesses, plannen voor het weekend etc.
---	---

Martine Delfos (2004) noemt enkele algemene voorwaarden voor communicatie met jongeren, waardoor ook ruimte ontstaat voor andere onderwerpen o.a.:

- Begeleid het denkproces
- Stimuleer vertellen en wees nieuwsgierig
- Vraag door op onderwerpen die de jongere belangrijk vindt, niet wat je zelf belangrijk vindt
- Vraag gericht door naar de kern en naar wat de jongere van belang vindt
- Uit waardering voor het denkproces van de jongere
- Toon bereidheid van de jongere te leren
- Doe een beroep op de deskundigheid van de jongere over zichzelf
- Vraag de jongere eerder dan dat je zelf vertelt
- Doen ontdekken; geef de jongere de kans zijn inzicht te vergroten
- Metacommunicatie: benoem wat er gebeurt in de communicatie

Kijk ook op www.mdelfos.nl

Bijlage 3. Meldcode: Verslaglegging

Naam leerling Geboortedatum

Groep Naam van de invuller

Datum gesprek Plaats van het gesprek

N.B. Zodra er nieuwe signalen/vermoedens zijn, dan wel nieuwe feiten zijn, moet een nieuw verslag ingevuld worden, met datum

1. Welke signalen / vermoedens hebben geleid tot het melden van zorgen

De signalen waren:

De signalen zijn van de invuller (naam)

De signalen zijn van een andere persoon, namelijk, (naam)
(relatie tot het kind)

2. Welke feiten (of feitelijke waarneming) hebben geleid tot het melden van zorgen:

De feiten waren:

De feiten zijn van de invuller

De feiten zijn van een andere persoon, namelijk, (naam)
(relatie tot het kind)

3. Welke acties zijn al ondernomen. Door wie?

4. Met wie is contact opgenomen omtrent de signalen en/of feiten?

5. Herkennen de ouders het gedrag?

Herkennen de ouders de zorg?

6. Werken ouders mee naar verandering in de situatie?

7. Zijn er diagnoses gesteld?

Indien ja, door wie? Welke functie had deze persoon (geschoold)

8. Welke besluiten zijn genomen?

9. Kan het netwerk rondom het kind/gezin ingezet worden in de verandering van de situatie?

10. Wat gaat goed? (concreet)

**11. Verdere acties worden niet ondernomen, omdat
(vermeld ook de datum)**

12. Vervolgaantekeningen

Bijlage 4. Meldcode: Verhelderingsvragen

- 1. Welk (concreet) gedrag laat het kind, de ouder of anderen (omgeving) zien waardoor jij je zorgen maakt?**

- 2. Sinds wanneer doet dit gedrag zich voor?**

- 3. Hoe vaak doet het zich voor? Nemen de signalen toe in intensiteit of aantal?**

- 4. In welke situatie(s), op welke momenten?**

- 5. Is er een aanleiding voor dit gedrag aan te wijzen?**

- 6. Wat is het gevolg van het gedrag voor het kind, de ouder, anderen (omgeving)?**

- 7. Wordt de zorg door anderen gedeeld, zo ja wat en door wie?**

N.B. Het formulier t.b.v. de verslaglegging vindt u in bijlage 3.

Bijlage 5. Handleiding gesprek ouders ²

Aandachtspunten voor een gesprek met ouders

Het contact of een gesprek met ouders is altijd gekoppeld aan een doel. Bijvoorbeeld informatie verzamelen, delen van zorg over het kind, of ouders motiveren voor hulp.

Bepaal voor aanvang van het contact wat je doel is.

Belangstellende vragen

Bij zorg over een kind, kun je een aantal zaken in het gewone contact met ouders navragen.

Bijvoorbeeld: Is het kind al naar de dokter geweest? Wat is er gebeurd? Hoe gaat het Thuis? Hoe beleeft het kind de geboorte van het broertje? Etc. Dit zijn gewone belangstellende vragen, maar ze kunnen wel extra informatie geven waardoor je zorg blijft, groter wordt of verdwijnt. Let ook op de andere gezinsleden. Welk beeld heb je van de andere kinderen in het gezin, de andere ouder?

Zorgen delen

Als je zorg hebt over een kind, bespreek dat dan zo snel mogelijk met ouders. De meeste ouders willen hun kind helemaal niet mishandelen, maar door hun eigen problemen gebeurt het soms toch. Niets is zo vervelend voor ouders als zorgen achter hun rug om worden besproken, zonder dat zij daar zelf in gekend zijn. Het is daarom belangrijk om je zorgen met ouders te delen, zodat ze hun verantwoordelijkheid kunnen nemen. Heb je direct contact met ouders, benoem dan wat je ziet. Voorkom dat er een lijst 'onbesproken zorgen' ligt, waardoor ouders zich afvragen waarom zij niet eerder op de hoogte zijn gesteld. Ouders zijn immers de belangrijkste gesprekspartners en informatiebron.

Wanneer je een vermoeden hebt van kindermishandeling kan het heel lastig lijken om met ouders in gesprek te gaan. Toch zal een dergelijk gesprek nodig zijn voor een juiste beeldvorming. In zo'n gesprek kan bijvoorbeeld blijken dat er iets anders aan de hand is. Het kan ook net het duwtje zijn dat ouders nodig hebben om hulp te gaan zoeken. En in situaties waarin ouders terughoudend, defensief of agressief reageren, heb je een reden te meer om je ernstige zorgen te maken. Daarnaast is het goed om jezelf de vraag te stellen: welke ouder vindt het nu vervelend dat iemand oog heeft voor zijn of haar kind? En houd rekening met het feit dat het kind ook door iemand anders dan de ouders mishandeld kan worden. Probeer in het gesprek met ouders de zorgen die je hebt te delen door naast de ouder te gaan staan in plaats van tegenover de ouder.

Wanneer niet gelijk in gesprek gaan met ouders

Wanneer de veiligheid van het kind in het geding is, wanneer je een ernstige vorm van mishandeling vermoedt, bij dreiging of agressie van ouders, wanneer ouders eerder een gesprek geweigerd hebben, wanneer ouders weigeren de nodige hulp te zoeken of dreigen hun kind van de instelling weg te halen of dreigen het contact te beëindigen, overleg dan de situatie eerst met Veilig Thuis. Afhankelijk van de gegeven informatie of omstandigheden kan met Veilig Thuis nagegaan worden of gespecialiseerde hulpverlening of de politie benaderd dient te worden om een veilige situatie voor een gesprek te creëren.

Vorbereiding van gesprek met ouders

De zorg over het kind kan van dien aard zijn dat een apart oudergesprek nodig is. Bedenk, voordat je hierover een afspraak maakt, samen met de aandachtsfunctionaris kindermishandeling wat het doel is van het gesprek, wie het gesprek met de ouders gaat voeren en wat je aan ouders vertelt als reden voor het gesprek. Bedenk ook of je het wenselijk of noodzakelijk vindt het gesprek samen met een collega te voeren en of het voor je eigen veiligheid nodig is dat een collega op de hoogte is van het gesprek en in de buurt is. Overweeg van te voren ook waar je het gesprek wilt houden, hoe laat, en of er opvang is voor het kind en eventuele andere kinderen. En beslis of je met beide ouders afspreekt of met één ouder? In sommige organisaties kan het, afhankelijk van je professionele verantwoordelijkheid, wenselijk, of afhankelijk van de leeftijd noodzakelijk, zijn om ook het kind voor (een gedeelte van) het gesprek uit te nodigen.

² Uit protocol Kindermishandeling en huiselijk geweld
Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

Wanneer het om ernstige zorgen gaat, die met ouders besproken moeten worden, is het van belang dat de persoon die het gesprek aangaat daarvoor opgeleid is. Bijvoorbeeld een maatschappelijk werker of een beroepskracht die aanvullende training op het gebied van gespreksvaardigheden heeft gevolgd. Voor vragen of meedenken over de voorbereiding of uitvoering van het gesprek, kun je een ervaren collega raadplegen of advies of consult vragen bij Veilig Thuis.

In gesprek met ouders

Bespreek in het gesprek met ouders in ieder geval de zorg die je hebt over het kind. Vertel feitelijk wat de zorgen zijn en vraag na of ouders deze zorg herkennen. Vertel ook wat goed gaat met het kind. Houd bij het delen van de zorg rekening met mogelijke reacties van schrik, boosheid of verdriet en wees je ervan bewust dat dit doorgaans normale reacties zijn op een vervelende boodschap. Het is niet makkelijk voor ouders om te horen dat het op sommige gebieden niet goed gaat met hun kind. Voor sommige ouders is het gesprek een opluchting, omdat ze zich erkend voelen in de eigen zorg over hun kind. Kijk tijdens het gesprek wat het verhaal bij ouders losmaakt, hoe ze reageren, of ouders al hulp krijgen en wat er kan gebeuren om de zorg te verminderen. Ga na wat de eigen mogelijkheden voor hulp zijn binnen het sociale netwerk van het gezin, bijvoorbeeld om het gezin te ontlasten. In de sociale kaart van dit protocol staat een aantal organisaties genoemd waar ouders en kind hulp kunnen krijgen (zie bijlage VII). Ouders hebben vaak tijd nodig om over de geuite zorgen na te denken. Het kan zijn dat één gesprek niet voldoende is en dat het belangrijk is met ouders een vervolgafpraak te maken, om te bespreken of de zorgelijke situatie inderdaad verandert. Bepaal van tevoren welke hulp je als organisatie aan ouders biedt en voor welke hulp andere instanties zijn. Ga na of de andere instantie een wachtlijst heeft voor de gewenste hulp in deze specifieke situatie. Bereid zo nodig ouders voor op de mogelijkheid van een wachtlijst en overleg hoe deze periode te overbruggen.

Wanneer ouders weigeren de nodige hulp te zoeken voor hun kind of wanneer ze dreigen hun kind van de instelling weg te halen of bij de instelling weg te gaan, overleg dan de situatie met Veilig Thuis.

In sommige situaties zijn ouders wel bereid tot hulp maar kan toch in overleg met Veilig Thuis gekozen worden voor een melding bij Veilig Thuis, omdat de aard van de problematiek daarnaar vraagt. Bijvoorbeeld bij duidelijke vormen van kindermishandeling, of, omdat onderzoek naar de oorzaken en risicofactoren nodig is.

Tips voor het gesprek met ouders

- Maak de aanleiding en het doel van het gesprek duidelijk
- Check of ouders zelf misschien ook punten hebben die ze in dit verband willen bespreken
- Kies in het gesprek die invalshoek die aansluit bij de specifieke cultuur en gewoonten van een gezin
- Laat een kind niet tolken voor zijn ouders
- Zorg voor een neutrale niet-oordelende houding
Wees eerlijk en open en transparant, pas op voor vrijblijvendheid
- Omschrijf bij het delen van zorgen concreet wat je zorg is zonder het woord kindermishandeling te gebruiken.
- Vertel de ouders wat er feitelijk is opgevallen aan het kind
- Geef ook aan wat wel goed gaat met het kind
- Vraag of ouders de genoemde concrete waarnemingen herkennen en hoe ze deze verklaren
- Vraag hoe ouders het kind Thuis beleven
- Nodig de ouders uit om te praten door open vragen te stellen (wie, wat, waar, hoe, wanneer..)
- Respecteer de (ervarings-)deskundigheid van ouders m.b.t. hun kind
- Spreek de ouders aan op hun verantwoordelijkheid als opvoeder
Vraag wat ze eventueel nodig hebben om hier goed invulling aan te kunnen geven
- Praat vanuit jezelf (ik zie dat..)
- Vraag hoe ouders de geuite zorgen beleven
- Leg afspraken en besluiten na afloop van het gesprek kort en zakelijk vast en geef de ouders bij voorkeur een kopie mee
- Doe geen toezeggingen die je niet waar kunt maken

- Ga na of er al hulp in het gezin is
- Als ouders zich dreigend uitlaten (wat uitzonderlijk is), benoem dat de ouder dreigt en stop het gesprek
- Wanneer de ouders helemaal opgaan in hun eigen emoties, haal de ouder dan terug naar het hier en nu, bijvoorbeeld door te vragen of er nog geld in de parkeermeter moet, of suiker of melk in de koffie.

Wanneer je met ouders jouw zorg over hun kind wilt bespreken, kun je gebruik maken van

- **“hulpzinnen”**. Hieronder volgen enkele voorbeelden.

Inleidende zinnen:

- Ik wil met u praten over de verandering in het gedrag van uw kind
- Ik maak me zorgen over uw kind, omdat.....
- Er is een verandering ontstaan in de groep, sindsdien is uw kind.....

De werkelijke boodschap:

- Vanuit het benoemen van feiten, kan die als volgt luiden:
- Mij valt op.... , het lijkt of.....
- Ik merk, ik hoor, ik zie, ik denk.....,
- Uw kind is de laatste tijd wat stiller (ongeconcentreerder, rumoeriger, drukker, afwezig, verdrietiger, boos, geheimzinniger) en daar maak ik me zorgen over
- Uw kind heeft de laatste tijd wat moeite met andere kinderen, mij valt op...
- Uw kind is de laatste tijd zo aanhankelijk en vraagt veel aandacht (heeft moeite met de regels)
- Hoe ervaart u dat zelf? ... Weet u misschien wat de oorzaak hiervan kan zijn?
- Hoe gaat het bij u Thuis?
- Is er iets gaande in de omgeving van uw kind (vriendjes, op straat, familie)
- Het lijkt of uw kind gepest wordt (of uitgescholden/ bang/ straf krijgt/ klem zit/ gedwongen wordt/ niet gelukkig is) en daar last van heeft, wat merkt u daarvan?

Het vervolg:

- Ik wil graag nog eens met u praten om te kijken of er verandering in het gedrag van uw kind heeft plaatsgevonden.

Tot slot

- Vraag Veilig Thuis of andere betrokken instellingen om advies of ondersteuning voor gespreksvoering met ouders
- Kijk of een collega met jou het gesprek wil oefenen
- In bijlage 5 staan tips over hoe je ouders vertelt dat je jouw zorg om hun kind bij Veilig Thuis meldt

Bijlage 6. Handleiding gesprek ouders melding Veilig Thuis³

Hoe vertel je ouders dat je jouw vermoeden van kindermishandeling bij Veilig Thuis meldt?

In sommige situaties is een melding bij Veilig Thuis nodig. Bij een open melding, waarin ouders op de hoogte worden gesteld dat jij de melder bent, horen de meeste ouders dat liever van de leerkracht/school dan van Veilig Thuis. Hierdoor komt het contact vanuit Veilig Thuis minder onverwachts, en hebben ouders niet het gevoel dat er achter hun rug om te werk is gegaan. De mededeling aan ouders, dat je gaat melden, kan moeilijk zijn. Vaak gaat hier al een proces aan vooraf, zijn er één of meerdere gesprekken geweest en blijken ouders niet of onvoldoende ontvankelijk voor jouw bezorgdheid. Hieronder volgen enkele tips.

Ter voorbereiding

- Overleg met Veilig Thuis of jouw zorg over het kind over (vermoedelijke) kindermishandeling als melding kan worden aangenomen.
- Overleg met Veilig Thuis of het in die specifieke situatie verstandig en veilig is om ouders zelf te informeren over de melding.
- Overleg met Veilig Thuis hoe je ouders kunt informeren over de melding, wie dat gaat doen, wie daarvan binnen de instelling op de hoogte moeten zijn en maak indien gewenst een vervolgspraak met Veilig Thuis.

Het gesprek met de ouder(s) over de melding bij Veilig Thuis

- Neem de tijd voor het gesprek, wees serieus en laat merken dat je bezorgd bent over hun kind
- Vat jouw zorg waarbij je denkt aan (vermoedelijke) kindermishandeling zo concreet mogelijk samen voor de ouders
- Noem ook, indien van toepassing, kort de gesprekken en stappen die je reeds met ouders doorlopen hebt
- Stel ouders op de hoogte dat je jouw zorg over hun kind waarbij je het vermoeden hebt van kindermishandeling gaat melden bij Veilig Thuis, vraag geen toestemming
- Leg duidelijk uit dat je merkt dat ouders niet dezelfde zorg of oplossing delen als jij (je organisatie) of dat je het nodig vindt dat gespecialiseerde mensen de zorgwekkende situatie onderzoeken
- Vertel ouders dat je je zodanig (ernstig) zorgen maakt, dat het jouw verantwoordelijkheid is om daarbij de hulp van Veilig Thuis in te schakelen
- Beschrijf Veilig Thuis als een instelling waar iedereen die zich zorgen maakt over kinderen en denkt aan (vermoedelijke) kindermishandeling terecht kan
- Vertel dat je het aan Veilig Thuis overlaat om verder in gesprek te gaan over de zorgen
- Voer het gesprek samen met een andere collega van jouw organisatie.

In het gesprek over de melding bij Veilig Thuis kun je gebruik maken van één van de volgende hulpzinnen. Kies een zin die past bij de situatie. Let op, het zijn voorbeeldzinnen. Elke situatie is anders. Vraag advies aan Veilig Thuis voor de specifieke situatie die jij meldt bij Veilig Thuis.

Hulpzinnen

- Ik denk dat het goed is wanneer u met Veilig Thuis verder gaat praten over de zorg die u en ik hebben over uw kind. Veilig Thuis is gespecialiseerd in het onderzoeken van (vermoedelijke) situaties van kindermishandeling.
- In mijn werk als (vul je beroep in) is het mijn taak te letten op het welzijn van de kinderen.
- Ik (of vul organisatie in) maak me zodanig zorgen om uw kind, dat ik dit ga melden bij Veilig Thuis.
- Omdat ik me kan voorstellen dat dit geen prettige boodschap voor u is, vertel ik het zelf aan u, in plaats van dat u het van een medewerker van Veilig Thuis hoort.
- Ik (evt. ...en mijn collega's) maak me zorgen over uw kind en heb daarbij een vermoeden van ... (vul in: mishandeling, verwaarlozing, seksueel misbruik). Vandaar dat ik (wij) onze zorg over uw kind ga(an) melden bij Veilig Thuis zodat zij vanuit hun specifieke deskundigheid en bevoegdheden de zorgwekkende situatie kunnen onderzoeken.
- Ik begrijp dat deze mededeling naar voor u is, maar het is mijn verantwoordelijkheid vanuit mijn werk om (ernstige) zorgen met ouders te delen. Wanneer (vul in....deze zorg niet gedeeld wordt; ...geen passende

³ Uit Noord Hollands protocol Kindermishandeling
Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

hulp gevonden wordt; ... specifiek onderzoek nodig is), is het mijn taak de hulp van Veilig Thuis in te schakelen. Ik doorloop deze stappen volgens een protocol, dat wij als (vul in: naam organisatie) in werking stellen wanneer we (vul in ...zorg hebben over een kind; (vermoedelijke) situaties van kindermishandeling signaleren.

- Na het benoemen van signalen, gesprekken en stappen: De signalen zijn nog steeds aanwezig, helaas zien wij deze ook vaak bij kinderen die mishandeld zijn of worden. Vandaar dat we melden bij Veilig Thuis.

Bijlage 7. De Verwijsindex (VIR)

Wanneer signaleren in de VIR?

- Vroegtijdig zorgen delen en afstemming zoeken;
- Criteria op 5 verschillende leefgebieden: zie handreiking op www.verwijsindex.nl;
De criteria zijn landelijk vastgesteld
- Professionele taxatie a.d.h.v. risicofactoren (meldcriteria) en beschermende factoren;
- Signaleren in de VIR is ook mogelijk, indien een betrokkene wilt aangeven dat hij/zij een (behandel)relatie met een kind/jongere heeft of heeft gehad (en afstemming en/of overdracht zoekt).

5 leefgebieden meldcriteria

1. Materiële omstandigheden;
2. Gezondheid;
3. Opvoeding & Gezinsrelaties;
4. Onderwijs & Werk
5. Sociale omgeving buiten gezin en school

Kindcheck

Een kindcheck vindt plaats door professionals die volwassenen als cliënt hebben. Bekende risicofactoren zijn bepaalde vormen van psychische- of verslavingsproblematiek en huiselijk geweld

Redenen om (nog) niet te signaleren in de VIR

Er zijn zorgen over de ontwikkeling van een kind maar:

- Het betreft een nieuwe en niet zeer complexe situatie;
- Er is sprake van gezond handelen:
 - voldoende probleem besef
 - cliënt staat open voor hulpverlening
 - de 'leerbaarheid' van de cliënt is toereikend
 - de hulpverlening vordert;
- Partijen hebben elkaar gevonden en werken samen (met de cliënt en met elkaar)
- Er is een goede aansturing en helderheid hierover voor de cliënt

Meer informatie is te vinden op:

www.verwijsindex.nl of www.multisignaal.nl

Bijlage 8 Sociale kaart van BS het Kleurrijk

Organisatie: Sociaal Wijkteam Midden Nijmegen

Contactpersoon : Karin Essers
Adres : Voorzieningenhart 't Hert, Nijmegen
Telefoonnummer : 088 – 001 13 00 | 06 - 27849600
E-mailadres : karin.essers@sociaal-wijkteam.nl

Organisatie: Algemeen Maatschappelijk Werk

Contactpersoon : Karin Essers
Adres : Voorzieningenhart 't Hert, Nijmegen
Telefoonnummer : 088 – 001 13 00 | 06 - 27849600
E-mailadres : www.sociaal-wijkteam.nl | karin.essers@sociaal-wijkteam.nl

Organisatie: Veilig Thuis

Contactpersoon :
Adres : Groenewoudseweg 275, Nijmegen
Telefoonnummer : 0800-2000 of 088-1447273
E-mailadres : veiligthuis@ggd gelderland zuid.nl

Organisatie: Jeugdgezondheidszorg

Contactpersoon : Jeugdarts Nicole Brien
Adres : Bezoekadres: Groenewoudseweg 275, Nijmegen & Voorzieningenhart 't Hert
Telefoonnummer : 088 - 144 00 00 | 06 – 11 14 56 74
E-mailadres : nbrien@ggd gelderland zuid.nl

Organisatie: Jeugdgezondheidszorg

Contactpersoon : Jeugdverpleegkundige Moniek Geurts
Adres : Bezoekadres: Groenewoudseweg 275, Nijmegen & Voorzieningenhart 't Hert
Telefoonnummer : 088 - 144 7111 | 06 - 10252275
E-mailadres : MGeurts@ggd gelderland zuid.nl

Organisatie: Politie (ook sociale jeugd- zedenzaken)

Contactpersoon : Wijkagent Olaf Kakerissa
Adres :
Telefoonnummer : 06-10944254
E-mailadres : olaf.kakerissa@politie.nl

Organisatie: Politie alarmnummer (bij noodsituaties)

Telefoonnummer : 112

Organisatie: Crisisdienst Bureau Jeugdzorg (bij noodsituaties)

Telefoonnummer : 0900-9955599

Organisatie: Bureau Jeugdzorg

Contactpersoon : Regiokantoor Nijmegen
Adres : Graafseweg 104, Nijmegen
Telefoonnummer : 024-3287400
E-mailadres : contact@bjz gelderland.nl

Organisatie: GGZ / Pro persona

Contactpersoon :
Adres : Tarweweg 2 en 6, 6534 AM Nijmegen
Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

Telefoonnummer : (ook crisisnummer) 024-383777

E-mailadres :

Organisatie: MEE

Contactpersoon :

Adres : Meester D.U. Stikkerstraat 10, Nijmegen

Telefoonnummer : 088-6330000

E-mailadres : info@meegeldersepoort.nl

Organisatie: Meldpunt Bijzondere Zorg (MBZ)

Contactpersoon : Bernadette Ywema

Adres : Groenewoudseweg 275, Nijmegen

Telefoonnummer : 088 – 144 70 40 | 024-3297129 | 06- 51371497

E-mailadres : info@ggdgelderlandzuid.nl | secretariaatbijzonderezorg@ggdgelderlandzuid.nl

Organisatie :

Contactpersoon :

Adres :

Telefoonnummer

E-mailadres :